

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 55. Concilium Jerosolymitanum, in quo Arius recipitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

scriptionibus novæ Ecclesiæ magnificen- Sæculum IV.
tiam extollerent; in hoc dicendi genere A.C. 335.
Eusebius Cæsariensis non ultimam laudem
promeritus est. Hæc Dedicatio eodem
tempore, quo Festum S. Crucis, nempe
13. Sept. anno 335 celebrata.

§. LV.

*Concilium Jerosolymitanum, in quo
Arius recipitur.*

Hæc quidem gesta exterius apparebant, Socr. I. c. 25.
at in Episcoporum conventu, quibus 26.

Concilium constabat, alia agebantur. A-
rius cum Epistola Imperatoris, & fidei
Confessione, quam ei præsentaverat, ad-
venit, quippe eum Imperator sæpius, ut
ad se veniret, invitaverat, quod eum sin- Socr. II. c. 27.

gere de erroribus suis doliturum spera-
ret, & Alexandriam remittere vellet;
tandem Constantinopolim cum Euzoio
Diacono, secum a S. Alexandro Alexan-
drino deposito, se contulit, ibique ambo
Libellum Imperatori obtulerunt hujus te-
noris: *Constantino Domino nostro piissi-
mo, & Deo dilectissimo, Arius, & Eu-
zoius. Domine! fidem nostram tibi ex-
ponimus, & scripto coram Deo declara-
mus, nos, & qui nobiscum sunt, credere,
quæ sequuntur: nempe in unum Deum Pa-
trem omnipotentem; & Dominum nostrum
Jesum Christum Filium ejus, de ipso pro-*

Hist. Eccles. Tom. III.

X du-

Sæculum IV. ductum ante omnia sæcula, Deum Verbo
A. C. 335. per quem omnia facta sunt in celo, &
 terra, qui descendit, incarnatus est, passus
 est, resurrexit, & ascendit in cælos, iterum
 venturus est judicare vivos, & mortuos; & in
 Spiritum Sanctum; & in vitam æternam, Regnum
 Cælorum; & in unam Dei Ecclesiam Catholicam
 extensam ab Oriente ad Occidentem. Hæc est
 fides quam ex SS. Scripturis hausimus, & in
 Domino dicit Discipulis suis: ite, docete omnes
 nationes, & baptizate eas in Nomine Patris, &
 Filii, & Spiritus Sancti. Si non ita credimus,
 & non agnoscimus Patrem, Filium, & Spiritum
 Sanctum, sicut Ecclesia Catholica, & SS. Scripturæ
 docent, quibus in omnibus fidem habemus, Deus
 nos in futuro iudicio puniat. Quare obrem
 supplicamus tibi, piissime Imperator! cum filii
 Ecclesiæ simus, & in eadem Ecclesiæ, & SS.
 Scripturarum traditione vivimus, ut nos Ecclesiæ,
 Matri nostræ restituere jubeas, & omnes
 quæstiones, & controversas, & superfluas
 rescindi, sicque univèrsam Ecclesiæ pacem
 & tranquillitatem pro incolumitate tua,
 tuæque familiaritatis ad Cælum mittamus.

Hæc fidei formula Constantino Imperatori
 reprehensione digna visa est, parum
 attendens, vocem consubstantialis, aut
 quiv

quivalentem non inesse, sed econtra no-
mine generali verborum superfluum
reijci, clausulamque istam, qua diceret
Arius, & socii ejus, se secundum Scrip-
turas credere, fallaciam esse, ut S. Scri-
pturæ voces, Filio Dei divinitatem, æqua-
lem Patri, clarissime asserentes, prout
ipsis lubuisset, explicare possent. (*) Ita-
que credulus Imperator Arium, & Eu-
zoiium bona fide, ut ipse putabat, Decre-
ta Concilii Nicæni amplexos esse, ga-
visus, neutiquam tamen sibi ipsi jus ar-
rogavit, non expectato iudicio eorum,
quibus juxta Legem Ecclesiæ hæreticos
examinare competebat, ad communio-
nem eos recipiendi, sed ad Concilium Je-
rosolymitanum remisit, jubens, ut eorum
fidei professionem perpenderent, & ab-
solverent, si orthodoxos esse, & per in-
vidiam accusatos appareret, aut si, legi-
time quidem condemnatos, jam seria pœ-
nitentia duci constaret. Episcopi ejus
factionis læti occasionem, jam dudum
exoptatam, arripuerunt, & Arium, Eu-
zoiiumque cum Presbyteris Sectatoribus
eorum, & tota populi multitudine, quæ
schismate Ariano ab Ecclesia fuerat sepa-
rata, susceperunt.

Sæculum IV.

A C. 335.

Concilium
Jerolymita-
num.

Soer. r. c. 33.

Soz. II. c. 27.

X 2

Epi-

(*) Exemplum perantiquum contra Pro-
testantes! Solam Sacram Scripturam ad solven-
dam de Fide Quæstionem absque testimonio
Ecclesiæ non sufficere.

Sæculum IV.

A. C. 335.

*Athan. de
Syn. p. 890.**Soz. II. c. 33.
Socr. I. 36.*

Epistola Synodalis ad Ecclesiam Alexandrinam, Episcopos Ægypti, Thebædis, Lybiæ, & Pentapolis, & generatim omnes Episcopos, Presbyteros, & Diaconos totius mundi directa erat; Summo gaudio affecti sumus, inquiebant, *Epistolis, quas Imperator ad nos scripsit, exhortans nos, ut ab Ecclesia Dei incediam, qua effectum, ut membra JESU Christi tanto tempore a reliquis fuerunt separata, eliminemus, & in Charitatis visceribus, eos, qui Arium secuti sunt, recipiamus.* Imperator testatur, *puram esse fidem eorum, quam optime novit non ex aliorum relationibus, sed ex ipsorum ore, & quod hujus fidei professionem scriptam legerit; hanc ad calcem Epistolarum ad nos misit, eamque esse orthodoxam & Ecclesiæ Doctrinæ consentaneam cognovimus.* Nulli dubitamus, hanc conciliationem vos tenerrimo lætitiæ sensu repleturam, dum fratres vestros, Episcopos, & viscera vestra recipietis, non solummodo de Presbyteris, qui cum Ario senserunt, hic agitur, sed de omni populo ipsius causa a vestra Communionem avulso; cum igitur dubitare jam non possitis, quin a S. Concilio recepti sint, vos in Spiritu pacis eos recipite, eoque libentius, quod ex eorum fidei professione clare dispiciatur, eos Traditionem, & Doctrinam Apostolicam, universim ab omni-

bus receptam, tenere. Marcellus Episcopus Ancyranus, Galatiæ Metropolitanus, huic Concilio non interfuit, quod in receptione Arii nullam partem habere vellet; Ariani, ut compareret, citarunt, insimulantes eum, quod errores circa fidem scripisset, in libro, quem ad refutanda scripta Sophistæ Asterii, fervidi Ariano- rum Sectatoris, composuerat; dum huic accusationi intenti sunt, improvise Imperatoris Imperio Constantinopolim vocantur, ut de sententia in S. Athanasium lata rationem redderent.

Sæculum IV.
A. C. 335.

§. LVI.

S. Athanasii exceptio coram Imperatore. Exilium ejus.

Sanctus Athanasius Tyro auffugiens Constantinopolim concessit, cumque Imperator equo vectus urbem intraret, derepente in media platea cum quibusdam sociis obvium se dedit; Constantinus, cui nihil minus in mentem venire poterat, quam Athanasium jam esse Constantinopoli, subito occursum in admirationem raptus, nec eum agnoscens, interrogat, quis esset? aliqui ex Cæsaris comitatu eidem viri, olim noti, memoriam refricarunt, quantam injuriam passus esset, referentes; Athanasius audiri, si Cæsari opportunum esset, rogabat,

Socr. I. c. 32.
34. Sozom.
II. c. 28.
Athanas. Apol.
2. p. 804.

X 3

quod